

De wereld

op onze stoep

NIEUWSBRIEF VAN HANS EN CAROLIEN EUSER, NUMMER 14, JUNI 2017

MAAND VAN AFSCHEID

LIEVE VRIENDEN,

Hoe neem je op een goede manier afscheid van een gemeente die je hebt helpen vormen? Paulus laat het zien in zijn toespraak tot de leiders van de kerk in Efeze (Handelingen 20). Ik preekte erover op mijn laatste zondag in de Internationale Christelijke Familie (ICF).

Hij geeft eerst een verantwoording (vs.17-24): ik móet wel gaan, want God roept. Vervolgens legt hij een waarschuwing neer (vs.25-31): de duivel zal na mijn vertrek niet stil zitten. En tenslotte deelt hij met hen een bemoediging (vs.32-37): God zelf zal bescherming en groei geven.

Dit is ook het Woord van God voor ICF. Wij trekken niet verder omdat het elders beter is, maar vanwege Jezus die uitnodigt tot navolging. De ICF zal vast nog moeilijke tijden doormaken – satans gedachten zijn ons niet onbekend (2Kor.2:11). Maar God garandeert haar veiligheid, vrede en vrucht. Daar vertrouwde Paulus op. En wij ook!

*ICF bidt om een zegen over de bediening van Cees en Mirjam, onze opvolgers. Toen wij in 2012 begonnen was er nog geen gemeenschap. Nu staan er twee vertegenwoordigers namens de 21 kerken: ds. Wijgert Teeuwissen en Henk Eilander, twee kernteamleden: Edwin Struik en Beryl Gibbins, en broers en zussen van in totaal acht nationaliteiten: Brits, Hongaars, Antilliaans, Iraans, Indonesisch, Irakees en Congolees!
God is goed voor ons ...*

REAGEREN? GRAAG!

Ons achterbancomité (ABC) staat je graag te woord. Contactpersoon is Heleen Stuivenberg, abc@hansencarolien.nl, 06-45061353.

ABC

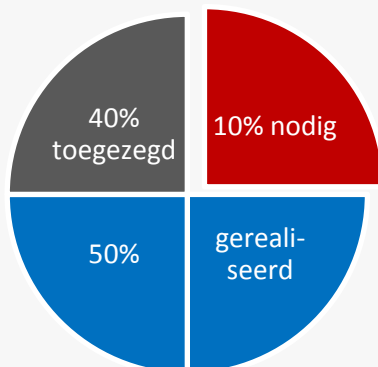
EEN BIJZONDER BOEKJE!

Bij ons afscheid kregen we van alles: een gezinsmuseumjaarkaart, boekjes, bloemen. Eén persoonlijk gemaakt cadeautje sprong er tussenuit. Olga schreef een heel persoonlijk en creatief gemaakt boekje:

“We zitten samen in rijen en ik voel het verschil van allemaal wit en koud klimaat, allemaal Nederlands of zoals nu gemengd. Ik vond het eerst teveel, teveel aan indrukken, alsof allerlei verschillende kleuren in de lucht tegen elkaar botsen en er nergens meer een rustig plekje is. Dus toen zocht ik naar een andere kerk.

En toch kwam ik terug bij ICF, omdat ze zo ECHT voelde. De kwetsbaarheid van mensen die nieuw zijn in dit land of de taal nog niet goed kennen geeft juist een dichters bij elkaar kunnen komen. Mensen kunnen in hun STERK zijn juist zo van een afstand blijven.

Ik zit nu in de rij en we lopen door elkaar en ik voel zachtheid en voorzichtigheid. Zo anders dan de Hollandse directheid, snelheid en ruimte innemen. Afwachtend, bescheiden, zacht.”

EN LUKT HET FINANCIIEEL?

Het is een spannende stap om van 50% inkomen uit giften naar een volledig inkomen uit giften te gaan. Maar in de afgelopen tijd heeft God steeds voorzien. Ons geloof in zijn zorg is gegroeid. Tegelijk willen we verantwoordelijkheid nemen. Dat betekent soms heel concreet vragen om steun. Bij deze:

We hebben nog €350 p.mnd nodig ...

Ben jij iemand of ken jij iemand die onze missie onder moslims, migranten en medelanders wil steunen? Laat het ons AchterBanComité weten via Heleen Stuivenberg (06-45061353, abc@hansencarolien.nl).

Giften kunnen worden overgemaakt aan ANBI stichting Intercultural Church Plants, NL36 INGB 0008 9859 37 onder vermelding van 'project Rotterdam'.

(Wij weten overigens niet persoonlijk wie wat geeft.)

Lieve God (een brief van Carolien),

Soms kan ik niet bevatten hoe groot U bent. Hier zit ik dan op het centraal station van Rotterdam, te wachten op mijn trein naar huis. Naar huis? Dít is nu mijn thuis: een plek die jaren geleden voelde als een niet aanvaardbare en bedreigende plaats!

Ik heb een brok in mijn keel; zie mijn handschrift wazig door de tranen heen. God leidt ons. Hij bevrijdt mij van angst. Hij daagt mij uit om hier te komen, stap voor stap op mijn eigen (Zijn) tijd. God brengt mensen samen van alle bevolkingslagen. Wanneer zit je anders met twee topondernemers aan tafel om te praten over je plannen?

Inmiddels zit ik in de trein en geniet van mijn reis in de tijd. God zorgt vaderlijk goed. Alleen al reizen met de trein was voor mij een no go. De Heer is mijn herder, mijn vader en vriend, mijn gids en bevrijder. Geen woorden en papier genoeg om Hem te beschrijven!